

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 11C/48/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118252576
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agáta Štefaničová
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2021:6118252576.9

Rozhodnutie

Okresný súd Michalovce sudkyňou JUDr. Agátou Štefaničovou v spore žalobkyne D., zastúpenej JUDr. Radovanom Bilým, advokátom so sídlom Kukorelliho 52, 066 01 Humenné, IČO: 40 119 203, proti žalovanej INGEMA s.r.o., so sídlom Hlivišťa 23, 073 01 Hlivišťa, IČO: 36 575 411, zastúpenej JUDr. Slavomírom Kučmášom, advokátom so sídlom Plynárska 1, 071 01 Michalovce, IČO: 35 557 192, o zaplatenie 1.758,48 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi 1336,44 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V časti o zaplatenie 422,04 Eur súd žalobu zamietla.
- III. Priznáva žalobkyňi právo na náhradu trov konania v pomere 51,98%, ktoré je povinný nahradiť žalobkyňi žalovaný.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa pôvodne žalobou v upomínacom konaní domáhala voči žalovanému, aby súd vydal platobný rozkaz, ktorým by žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 1.758,48 € a nahradila jej trovy konania. Žalobu odvodnila tým, že na základe poverenia Okresného súdu v Michalovciach zo dňa 16.10.2014 vykonávala JUDr. Eva Falisová, súdna exekútorka, exekúciu vymožením uplatnenej pohľadávky v prospech oprávneného: INGEMA s.r.o., Hlivišťa 23 c/ povinným: 1. D. 2. P. a to na základe vykonateľného rozhodnutia OS Michalovce, sp.zn.: 10C/71/2012 zo dňa 15.11.2013 v spojení s uznesením, sp.zn.: 10C/71/2012 zo dňa 25.02.2014 a rozsudkom KS v Košiciach, sp.zn.: 5Co/205/2014 zo dňa 09.09.2014. Na základe rozhodnutia NS SR, sp.zn.: 4Cdo/163/2015 zo dňa 17.03.2016 bol vyššie uvedený exekučný titul zrušený. S poukazom na uvedené, na základe uznesenia OS Michalovce zo dňa 09.01.2017, sp.zn.: XXEr/XXX/XXXX, exekučné konanie vedené súdnou exekútorkou Evou Falisovou / F./ bolo zastavené v zmysle § 57 ods. 1, písm. b/ Ex. poriadku, keďže exekučný titul bol zrušený. Ako dôkaz pripojila uznesenie OS Michalovce zo dňa 09.01.2017, sp.zn.: XXEr/XXX/XXXX. Ďalej uviedla, že v rámci exekučného konania vedeného JUDr. Evou Falisovou, súdnou exekútorkou, bola od žalobkyne ako povinnej v 1. rade vymožená celková finančná čiastka vo výške 1.758,48€. Ako dôkaz pripojila vyúčtovanie exekučného konania a výpisy z účtu OTP banka a.s. a VÚB, a.s. Poukazujúc na ust. § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že toto exekučné konanie bolo zastavené a teda neexistuje exekučný titul a žalovaný sa takto bezdôvodne obohatil a je teda povinný vrátiť všetko, čo bolo v jeho prospech vymožené v označenom exekučnom konaní navrhla, aby súd vyhovel žalobe.

2. V upomínacom konaní súd vydal platobný rozkaz, proti ktorému žalovaný podal v zákonnej lehote odpor, ktorý odôvodnil tým, že mu nikdy zo strany žalobkyne nebola uhradená suma, ktorá je predmetom žaloby, o čom svedčia aj výpisy z účtov, ktoré pripojila žalobkyňa, z ktorých vyplýva, že táto suma nebola uhradená na jeho účet, ale na účet súdnej exekútorke JUDr. Evy Falisovej a preto namietal, že nie je pasívne legitimovaný v tomto spore a že nárok si musí uplatniť žalobkyňa voči súdnej exekútorke a nie voči nemu a preto navrhol, aby súd žalobu voči nemu zamietol.

3. Žalobkyňa k vyjadreniu žalovaného uviedla, že námietka nedostatku pasívnej legitímácie žalovanej nemá právny základ. Poukázala na to, že exekútor v exekučnom konaní vykonáva úlohy štátneho orgánu, ktorému je zverený výkon verejnej (štátnej) moci v rozsahu ustanovenom Exekučným poriadkom a súvisiacich predpisov. Právny vzťah súdneho exekútora a účastníka exekučného konania sa nemôže považovať za súkromnoprávny vzťah a preto ani nie je možné, aby na strane súdneho exekútora mohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu v zmysle ust. § 451 Obč. zákonníka. Exekútor pri výkone svojej činnosti nútene vykonáva exekučný titul v prospech oprávneného. Ak exekútor vymôže určité plnenie od povinného, okamihom jeho úhrady exekútorovi má takáto úhrada z hľadiska hmotného práva obdobné účinky ako keby bolo plnené priamo oprávnenému. V prípade, ak dôjde k zrušeniu exekučného titulu / plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol - § 451 ods. 2 Obč. zákonníka/, oprávnený sa v súlade s ust. § 451 a nasl. Obč. zákonníka bezdôvodne obohatil, keďže ide o súkromnoprávny vzťah medzi nimi a to bez ohľadu na to, že vymoženie plnenia zabezpečil exekútor pri prenesenom výkone verejnej moci. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, že mu vymožené finančné prostriedky exekútorom neboli vyplatené a pod., tieto nemajú žiadny súvis s touto vecou a ide o osobitný vzťah medzi oprávneným a exekútorom, nezávislý od súkromného vzťahu medzi oprávneným a povinným a je ich vecou, ako sa vzájomne vyporiadajú. Uviedla, že z týchto dôvodov považuje odpor žalovaného za nedôvodný a navrhol, aby súd podanej žalobe v celom rozsahu vyhovel a zároveň, aby sa v konaní pokračovalo voči žalovanému na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku.

4. Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec tunajšiemu súdu ako príslušnému súdu na prejednanie. Súd vo veci nariadil pojednávanie a vec prejednal.

5. Žalovaný okrem vyššie uvedenej obrany ešte poukázal na závery rozhodnutia NS SR sp.zn. 5 MCdo 17/2009, podľa ktorého nemôže dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, až kým súd opätovne nerozhodne a nevydá rozhodnutie o uplatnenom nároku, keďže prebieha na tunajšom súde konanie pod sp.zn. XXC XXX/XXXX, v ktorej veci bolo rozsudkom zo dňa 11.6.2018 rozhodnuté tak, že bola žalobkyňa a P. zaviazaní na zaplatenie sumy 16.261,65 € aj s príslušenstvom a v prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá a jedná sa o exekučný titul na základe ktorého sa viedla sporná exekúcia voči žalobkyňi, ktorý exekučný titul však bol zrušený NS SR, pričom medzitým bola sporná suma v exekúcii už vymožená. Žalovaný považuje túto žalobu za predčasne podanú s poukazom na to, že tento nárok je potrebné si uplatniť podľa zákona č. 514/2003 Z.z. ako náhradu škody vo vzťahu k štátu za nesprávny úradný postup, pretože exekútorka si zrejme tieto trovy započítala. Žalobkyňa k tomu namietala, že pokiaľ ide o obranu žalovaného, tak ona je toho názoru, že v tomto prípade sa jedná o súkromnoprávny vzťah medzi účastníkom exekučného konania a oprávneným a preto to nie je možné si uplatniť tak, ako to tvrdí žalovaná, poukazujúc na ust. § 46 ods. 3 Exekučného poriadku, podľa ktorého všetky vymáhané sumy, sú vymáhané vo vzťahu k oprávnenému. Namietala aj tvrdenie žalovaného, že by si mala žalobkyňa vymáhať tieto trovy od exekútorke a považujúc ho za nesprávne, pretože exekútorka žiaden právny predpis neporušila. Uviedla, že nárok si uplatnila z toho dôvodu, že plynú premičacie lehoty vediac, že konanie, v ktorom bol vydaný exekučný titul nie je právoplatne skončené a prebieha odvolacie konanie.

6. Žalovaný k vyjadreniu žalobkyne týkajúceho sa jej návrhu na prerušenie konania uviedol, že aj naďalej trvá na návrhu na prerušenie konania zo dňa 21.5.2019 a považuje ho v celom rozsahu za dôvodný. Uviedol, že má za to, že tvrdenia žalobkyne v jej vyjadrení zo dňa 30.5.2019 sú vzhľadom na ňou uvádzané skutočnosti a právnu argumentáciu v návrhu na prerušenie konania, právne irelevantné. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení nijako nevyvracia ich tvrdenia, že v prípade ak NS SR vyhovie ich dovolaniu, nebude možné vydať bezdôvodné obohatenie, nakoľko konanie vo veci samej nebude znova právoplatne rozhodnuté. Preto má za to, že je potrebné toto súdne konanie v tomto štádiu konania prerušiť tak, ako to podrobne opísal v návrhu na prerušenie konania a teda preukázala podmienky na prerušenie konania podľa § 164 CSP a argumenty žalobkyne považuje za nedôvodné.

7. Súd o žalobe žalobcu rozhodol rozsudkom zo dňa 23.10.2019 tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovel a návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol. Na odvolanie žalovaného odvolací súd v konaní vedenom pod sp.zn. 5Co/76/2020 uznesením zo dňa 17.3.2021 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bolo žalobe vyhovie a vo výroku o trovách konania. Odvolací súd uviedol, že súd síce správne aplikoval ustanovenie § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, avšak toto nesprávne interpretoval a vyvodil z neho nesprávne právne závery. Uviedol, že bezdôvodným obohatením sa môže stať tiež plnenie prijaté na základe vykonateľného rozsudku súdu, ktoré bolo následne zrušené.

Zrušením rozhodnutia, podľa ktorého bolo plnené, dochádza k bezdôvodnému obohateniu len v prípade, že právny dôvod tohto plnenia nespočíva v hmotnom práve, teda že podľa hmotného práva tu povinnosť neexistovala. Súd prvej inštancie posúdil nárok žalobkyne bez posúdenia, akú povahu malo súdne rozhodnutie, na základe ktorého žalobkyňa plnila. Ak išlo o súdne rozhodnutie deklaratórnej povahy, nezohľadnil okolnosť výsledku v novom konaní, ktoré nasledovalo po zrušení súdneho rozhodnutia, na základe ktorého žalobkyňa plnila. Uzavrel, že úlohou súdu prvej inštancie bude posúdiť, či právny dôvod plnenia zo strany žalobkyne spočíval na existujúcom hmotnoprávnom základe a posúdi charakter súdneho rozhodnutia, ktorý bol exekučným titulom. Vzhľadom na uvedené zväži opätovne prerušenie konania do ukončenia dovolacieho konania vo veci XXC/XXX/XXXX.

8. Súd prvej inštancie vychádzajúc zo záverov zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu uznesením zo dňa 17.5.2021 prerušil konanie do ukončenia dovolacieho konania proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22.1.2019 sp.zn. 3Co/348/2018 vo veci Okresného súdu Michalovce sp.zn. XXC/XXX/XXXX.. Dovolacie konanie bolo ukončené odmietnutím odvolania uznesením NS SR číslo 2Cdo/143/2020.

9. Súd z predložených listinných dôkazov stranami sporu, z rozsudku KS v Košiciach 3Co/348/2018, rozhodnutia NS SR číslo 2Cdo/143/2020 a z pripojeného spisu XXEr/XXX/XXXX zistil tento skutkový stav:

10. Z obsahu pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. XXEr XXX/XXXX bolo zistené, že na tunajšom súde sa viedlo exekučné konanie za účasti oprávneného - žalovaného proti povinným v 1.rade žalobkyni a v 2. rade P. a to na základe exekučného titulu - rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 15.11.2013 č.k. XXC XX/XXXX-XXX v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 5Co 205/2014-258 zo dňa 9.9.2014 a to na vykonanie exekúcie na vymoženie sumy 16.960,35 € s prísl. a trov exekúcie. Na základe toho bolo súdom vydané poverenie na vykonanie tejto exekúcie s tým, že vykonaním exekúcie bola poverená súdna exekútorka JUDr. Eva Falisová. Ďalej bolo zistené, že uznesením tunajšieho súdu č.k. XXEr XXX/XXXX-XX zo dňa 9.1.2017 bola táto exekúcia zastavená, súdnemu exekútorovi neboli priznané trovy exekúcie a oprávnenému bola uložená povinnosť uhradiť právnenému zástupcovi žalobkyne trovy právneho zastúpenia. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 8.5.2018. Zároveň bolo vrátené poverenie súdnou exekútkou vo veci.

11. Z výpisu z účtu č. 1 vyhotoveného OTP bankou Slovensko, a.s. s názvom účtu D. č.ú. 13760818/5200 vyplýva, že došlo k bezhotovostnému výberu z tohto účtu v sume 1.048,98 € dňa 20.4.2015. Z výpisu z účtu VÚB banka zo dňa 31.12.2014 na meno žalobkyne vyplýva, že dňa 22.10.2014 bola poukázaná platba v sume 428,02 € JUDr. Eve Falisovej (účel platby Ex 86/14) a 6.11.2014 suma 281,48 € tiež JUDr. Eve Falisovej (účel platby Ex 86/14).

12. Z vyúčtovania exekučného konania vykonaného súdnou exekútkou JUDr. Evou Falisovou bolo zistené, že sumy prijaté od žalobkyne v celkovej sume 1758,48 Eur boli rozúčtované tak, že sumu v celkovej výške 709,50 Eur (428,02 + 281,48) dňa 13.11.2014 súdna exekútkou zaúčtovala do výšky 170,28 Eur na trovy exekúcie a sumu 539,22 Eur v prospech oprávneného. Suma 1048,98 Eur, ktorú súdna exekútkou prijala od žalobkyne bola dňa 21.4.2015 rozúčtovaná na 251,76 Eur v prospech trov exekúcie a suma 797,22 Eur v prospech oprávneného.

13. Z rozsudku Okresného súdu Michalove sp.zn. XXC/XXX/XXXX zo dňa 11.6.2018 bolo zistené, že v právnej veci žalobcu INGEMA s.r.o. proti žalovaným 1. D. a 2. P.i, súd rozhodol tak, že žalovaných zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 16261,65 Eur s úrokmi z omeškania a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Odvolací súd v konaní 3Co/348/2018 rozsudkom zo dňa 22.1.2019 zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že vo vyhovujúcej časti žalobu zamietol a v zamietajúcej časti rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Proti rozsudku odvolacieho súdu bolo podané dovolanie, ktoré dovolací súd v konaní vedenom pod sp.zn. 2Cdo/143/2020 uznesením zo dňa 12.8.2021 odmietol.

14. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 18.11.2021 uviedol, že NS SR odmietol ako nedôvodné dovolanie vo veci XXC/XXX/XXXX a v najbližších dňoch bude podaná ústavná sťažnosť ako ďalší mimoriadny opravný prostriedok. Zotrval na názore, že nárok nie je možné posúdiť ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Navyše na základe predložených a doteraz vykonaných dôkazov nie je ani preukázaná presná výška žalovanej sumy. Z bankových výpisov predložených žalobkyňou vyplýva, že

bolo stiahnutých 1812,48 Eur a z vyúčtovania súdnej exekútorke vyplýva, že platby istiny v prospech žalovaného dňa 13.11.2014 vo výške 539,22 Eur a dňa 25.5.2015 platba istiny vo výške 797,22 Eur, t.j. spolu 1336,44 Eur a suma 251,76 Eur a suma 170,28 Eur ako zaúčtovaná odmena exekútora, teda ak by sa pripustila argumentácia, že plnenie na účet súdneho exekútora má táto úhrada z hľadiska hmotného práva obdobné účinky, ako plnenie priamo oprávnenému, nie je možné z dôvodu zaúčtovania odmeny exekútora v zmysle príslušných ustanovení Exekučného poriadku ustáliť, že žalovaný ako oprávnený sa bezdôvodne obohatil v celej inkasovanej sume 1758,48 Eur, ktorú nikdy nedostal a ani na jej zaplatenie nemal právny nárok.

15. Žalobca uviedol, že je mu známy výsledok dovolania v konaní XXC/XXX/XXXX, ktoré bolo odmietnuté, teda existuje právoplatné rozhodnutie súdu o tom, že žaloba žalobcu INGEMA s.r.o. proti žalovaným bola právoplatne zamietnutá.

16. Po vykonanom dokazovaní súd vec právne posúdil takto:

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

17. Žalobkyňa sa domáhala proti žalovanému zaplatenia 1758,48 Eur na tom skutkovom základe, že došlo k zrušeniu exekučného titulu, na základe ktorého sa viedla proti nej exekúcia na tunajšom súde pod sp.zn. XXEr/XXX/XXXX, v rámci ktorej poukázala žalobkyňa súdnej exekútorke žalovanú sumu a nové rozhodnutie súdu skončilo v neprospech žalovaného.

18. Žalovaný tvrdil, že nie je pasívne vecne legitimovaný v tomto spore, pretože mu suma vymožená v exekučnom konaní nebola nikdy poukázaná a vymožený nárok si žalobkyňa mala uplatniť ako nárok na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z., keďže išlo o sumu, ktorá bola vymožená v exekučnom konaní.

19. Súd je toho názoru, že námietky žalovaného sú opodstatnené iba v časti uplatneného nároku.

20. Po rozhodnutí dovolacieho súdu 2Cdo/143/2020 zo dňa 12.8.2021, ktorým odmietol dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Co/348/2018 nie je sporné, že neexistuje právoplatný exekučný titul, na základe ktorého by bolo možné vykonávať proti žalobkyni exekúciu. V konaní XXC/XXX/XXXX rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Co/348/2018 zo dňa 22.1.2019 bola žaloba proti žalobkyni ako žalovanej zamietnutá, teda žalovaný nedisponuje proti žalobkyni právoplatným a vykonateľným exekučným titulom. Z predložených listinných dôkazov je tiež preukázané, že v rámci vykonávania exekúcie bola od žalobkyne vymožená suma 1758,48 Eur. Žalovaný rozporoval aj túto skutkovú okolnosť, jeho námietka však nie je opodstatnená. Žalovaný vo vyjadrení uvádzal, že podľa bankových výpisov bolo žalobkyni stiahnutých 1812,48 Eur. Poukázal tiež na to, že v prospech žalovaného bola súdnou exekútorke zúčtovaná suma 1336,44 Eur, zvyšok bol zaúčtovaný na trovy exekúcie, preto sa nemohol žalovaný obohatiť v celej požadovanej sume.

21. Vymoženú sumu mal súd preukázanú výpismi z účtu žalobkyne ako aj z vyúčtovania exekučného konania. Z výpisu účtu žalobkyne zo dňa 20.4.2015 je preukázané, že v uvedený deň vybrala hotovosť 1048,98 Eur pre exekučné konanie Ex 86/14 na čiastočnú úhradu. Z vyúčtovania súdnej exekútorke vyplýva, že dňa 21.4.2015 prijala od žalobkyne sumu 1048,98 Eur, ktorú rozúčtovala na trovy exekúcie a platbu oprávnenému. Z ďalšieho výpisu účtu žalobkyne mal súd preukázané, že dňa 22.10.2014

previedla na účet JUDr. Falisovej na Ex 86/14 sumu 428,02 Eur a 6.11.2014 na rovnaký účel sumu 281,48 Eur. Spolu teda uhradila na exekúciu sumu 1758,48 Eur. Tvrdenie a listinné dôkazy predložené žalobkyňou tak korešpondujú s vyúčtovaním súdnej exekútorky, podľa ktorého celkové úhrady zo strany žalobkyne boli v sume 1758,48 Eur a boli rozúčtované čiastočne na úhrady trov exekúcie a čiastočne na platby pre oprávneného.

22.Nárok uplatnený žalobkyňou je potrebné hmotnoprávne posudzovať podľa ustanovenia § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Bezdôvodné obohatenie je v Občianskom zákonníku konštruované ako záväzkový právny vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil, a tým, na úkor koho došlo k bezdôvodnému obohateniu. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka) tomu, na úkor koho ho získal (§ 456 Občianskeho zákonníka). O plnenie bez právneho dôvodu ide tam, kde právny dôvod od samého začiatku neexistoval, ale aj vtedy, ak dodatočne odpadol, čo je prípad súdnej veci, keďže exekučný titul, na základe ktorého sa exekúcia viedla, bol zrušený a následné rozhodnutie súdu bolo v neprospech žalovaného.

23.V konaní nie je sporné, že exekučný titul, na základe ktorého bola vykonávaná exekúcia F. súdnou exekútkou dr. Falisovou v konaní 10Er/694/2014 bol zrušený a exekúcia zastavená. Konanie o zaplatenie 16960,35 Eur vedené tunajším súdom pod sp.zn. XXC/XXX/XXXX skončilo neúspechom žalovaného, pretože žaloba proti žalobkyňi bola právoplatne zamietnutá. Žalovaný ako oprávnený teda nedisponuje žiadnym vykonateľným exekučným titulom, ktorý by zaväzoval žalovanú na úhradu v jeho prospech.

24.Súd je však toho názoru, že žalobkyňa nemá proti žalovanému právo na úhradu celej vymoženej sumy. Žalobkyňa uvádzala, že má právo proti žalovanému na úhradu celej vymoženej sumy, pretože ak exekútor vymôže určité plnenie od povinného, okamihom jeho úhrady exekútorovi má takáto úhrada z hľadiska hmotného práva obdobné účinky ako keby bolo plnené priamo oprávnenému. S týmto názorom žalobkyne sa súd nestotožňuje. Ústavný súd opakovane vyslovil svoj právny názor, že pokiaľ ide o vzťah súdneho exekútora a povinného v rámci vykonávania exekúcie v časti rozhodovania o trovách exekúcie, nejde o verejnoprávny vzťah. Podľa § 37 ods. 1 exekučného poriadku je súdny exekútor účastníkom konania ak súd rozhoduje o trovách exekúcie. Preto pri rozhodovaní o trovách exekúcie je osoba súdneho exekútora v postavení súkromnej osoby vykonávajúcej slobodné povolanie a nie v postavení orgánu, ktorému štát zveril výkon časti svojich právomocí. V súdnej veci je nepochybné, že exekučné konanie začalo v čase, keď existovali právoplatné a vykonateľné exekučné tituly, ktoré boli podkladom pre začatie vykonávania exekúcie a pre vydanie poverenia exekučným súdom. Tiež je nepochybné, že v priebehu vykonávania exekúcie došlo k zrušeniu exekučného titulu a že nové rozhodnutie bolo v neprospech oprávneného (v tomto konaní žalovaného), pretože žaloba bola zamietnutá. Zamietnutím žaloby odpadol právny dôvod, na základe ktorého došlo k nútenému výkonu splnenia povinností z exekučného titulu. Plnenia poskytnuté s takéhoto exekučného titulu sa tak stali bezdôvodným obohatením. V uvedenej veci preto ide o prípad plnenia z právneho dôvodu, ktorý odpadol, a s ktorým ustanovenie § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka spája vznik bezdôvodného obohatenia. Preto všetky plnenia, ktoré sa prijali v rámci vykonávania exekúcie sa stali plneniami bez právneho dôvodu. V prípade žalovaného sú takými plneniami finančné prostriedky poukázané mu ako oprávnenému v exekučnom konaní a v prípade súdnej exekútorky trov, ktoré si na vykonávanie exekúcie započítala.

25.Z rozúčtovania trov exekúcie, ktoré vykonala súdna exekútkorka v rámci exekučného konania XXEr/XXX/XXXX mal súd preukázané, že sumy prijaté od žalobkyne v celkovej hodnote 1758,48 Eur boli rozúčtované tak, že sumu 709,50 Eur súdna exekútkorka do výšky 170,28 Eur započítala na trový exekúcie a sumu 539,22 Eur v prospech oprávneného. Suma 1048,98 Eur, ktorú súdna exekútkorka prijala 21.4.2015 bola rozúčtovaná na 251,76 Eur v prospech trov exekúcie a suma 797,22 Eur v prospech oprávneného. V prospech oprávneného tak boli vykonané úhrady v sume 1336,44 Eur (539,22 Eur + 797,22 Eur). V intenciách vyššie uvedeného má preto žalobkyňa proti žalovanému právo na vydanie bezdôvodného obohatenia do výšky 1336,44 Eur a vo zvyšku uplatneného nároku 422,04 Eur súd musel žalobu proti žalovanému ako nedôvodnú zamietnuť. K obrane žalovaného, že mu nebola poukázaná žiadna suma súd uvádza, že z exekučného spisu je preukázané, že súdna exekútkorka

vrátila súdu poverenie na vykonanie exekúcie, preto je nepravdepodobné, aby nevykonala vyúčtovanie exekúcie, ktoré v konečnom dôsledku z dokladu predloženej žalobkyňou k žalobe vyplýva.

26. K obrane žalovanej, že nie je pasívne vecne legitimovaná a žalobkyňa si mala uplatniť nárok podľa zák. č. 514/2003 Z.z. súd uvádza, že podľa rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky ako aj podľa rozhodnutí Najvyššieho súdu SR nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci (nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci), môže byť v občianskom súdnom konaní úspešne uplatnený až vtedy, ak žalobca nemohol dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z titulu bezdôvodného obohatenia voči tomu, kto tento prospech získal, a je povinný ho vydať. Pokiaľ má účastník pohľadávku na vydanie bezdôvodného obohatenia voči osobe odlišnej od štátu, škoda mu ešte nevznikla, a preto nemôže byť daná zodpovednosť štátu za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Existencia pohľadávky na vydanie bezdôvodného obohatenia vylučuje vznik škody a tým aj konkurenciu právnej úpravy zodpovednosti za škodu s právnou úpravou bezdôvodného obohatenia. Kým žalobca má pohľadávku na vydanie bezdôvodného obohatenia voči tomu, kto ho získal, resp. kým nepreukázal bezúspešné domáhanie sa vydania tohto obohatenia (ak táto bezúspešnosť nebola ním zavinená), nie je daný základný predpoklad zodpovednosti štátu za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z. z., a to existencia samotnej škody (napr. aj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 4 Cdo 199/2005, sp. zn. 6Cdo/9/2016, sp. zn. 4 MCdo 3/2014 a Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 165/2012, sp. zn. II. ÚS 17/2013, sp. zn. III. ÚS 361/2009, III. ÚS 45/2008).

27. Súd je preto toho názoru, že nárok uplatnený žalobkyňou má charakter súkromného občianskoprávneho záväzkového vzťahu, preto v časti z vyššie uvedených dôvodov žalobe vyhovel a v časti žalobu zamietol.

28. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že podľa pomeru úspechu v konaní ich priznal žalobkyňi v pomere 51,98%. Súd vychádzal z toho, že žalobkyňa si pôvodne uplatnila nárok na istinu 1758,48 Eur, priznaných bolo 1336,44 Eur a zamietnutých 422,04 Eur. Pomer úspechu a neúspechu tak predstavuje 1336,44 Eur ku 422,04 Eur (1336,44 Eur ako priznaný nárok a 422,04 Eur ako zamietnutá časť uplatneného nároku). V percentuálnom vyjadrení predstavuje úspech 75,99% (1336,44x100:1758,48) a neúspech 24,01% (422,04x100:1758,48). Žalobcovi tak patria trovy konania ako rozdiel medzi úspechom a neúspechom v pomere 51,98% (75,99 mínus 24,01).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody podľa § 365) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinnosť uložená v tomto rozhodnutí nebude splnená, môže sa oprávnená osoba svojho nároku domáhať návrhom na vykonanie exekúcie.

Podľa § 127 ods. 1 CSP ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

Podľa § 127 ods. 2 CSP ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.